

Regulamin Specjalny Oceny Ekspонатów Młodzieżowych

Artykuł 1: Wystawy konkursowe.

Zgodnie z art. 1.4 Regulaminu Ogólnego Oceny Ekspонатów na Wystawach Konkursowych GREV, celem uzupełnienia tych zasad, opracowano niniejszy regulamin SREV w odniesieniu do filatelistyki młodzieżowej.

Zarówno Regulamin Ogólny Wystaw Konkursowych GREX-PZF, jak i Regulamin Ogólny Oceny Ekspонатów na Wystawach Konkursowych GREV-PZF powstały w oparciu o obowiązujące regulaminy GREX i GREV Światowej Federacji Filatelistyki (FIP). Treść regulaminów PZF nie zawiera elementów sprzecznych z zasadami obowiązującymi na wystawach FIP i FEPA.

Regulaminy Specjalne Oceny Ekspонатów dla poszczególnych klas SREV obowiązujące na wystawach PZF są tłumaczeniami aktualnych regulaminów Światowej Federacji Filatelistyki (FIP).

Artykuł 2: Ekspوناتy konkursowe.

2.1. Ekspوناتy młodych filatelistów w wieku do 21 lat, zakwalifikowane w grupach A, B oraz C tworzą klasę młodzieżową. Są one podzielona na następujące klasy wiekowe:

Klasa „A”: do 15 lat

Klasa „B”: 16-18 lat

Klasa „C”: 19-21 lat

2.2. Ekspوناتy zespołowe włączone są do klasy „B”.

2.3. O przydziale do odpowiedniej klasy młodzieżowej decyduje **wiek osiągnięty 1 stycznia roku, w którym odbywa się wystawa.**

2.4. Każdemu ekspонатowi przydziela się odpowiednią liczbę ekranów, według niżej podanej zasady:

Klasa wiekowa	Minimum	Maksimum
„A”	1 ekran (16 kart)	3 ekrany (48 kart)
„B”	2 ekrany (32 karty)	4 ekrany (64 karty)
„C”	3 ekrany (48 kart)	5 ekranów (80 kart)

2.5. W klasach młodzieżowych ekspوناتy można wystawiać tylko pod swoim nazwiskiem (pomimo brzmienia art. 12.6. GREX-PZF). Ekspوناتy zespołowe zgłasza się podając nazwę koła.

2.6. Każdy ekspонат zawiera w sobie cechy osobowości młodego filatelisty i dlatego też grupa wiekowa brana jest pod uwagę w pracach jurora.

Artykuł 3: Zasady budowy eksponatu.

Poniższe zasady budowy eksponatów określają cel, do którego winien dążyć wystawca młodzieżowy. W kraju wymagania te dotyczą wystaw I stopnia, natomiast na wystawach II i III stopnia będą one przestrzegane w mniejszym stopniu, co zresztą wynika z punktacji na nich stosowanych.

3.1. Zasady określone w regulaminach specjalnych różnych klas konkursowych obowiązują zazwyczaj także przy ekspонатach młodzieżowych

3.2. Eksponat w klasie młodzieżowej powinien zawierać plan, jasno określający zakres eksponatu.

Artykuł 4: Kryteria oceny eksponatów

Zgodnie z artykułem 4 GREV stosuje się następujące kryteria:

Opracowanie (filatelistyczne/tematyczne)

Wiedza filatelistyczna

Materiał filatelistyczny

Prezentacja eksponatu

Zgodnie z artykułem 4.3 GREV, powyższe kryteria zmodyfikowano tak, aby były one zgodne z warunkami wystawiennictwa młodzieżowego.

Artykuł 5: Ocena eksponatów.

5.1. Przy ocenie eksponatów młodzieżowych z zakresu filatelistyki tradycyjnej, historii poczty, całostek pocztowych, aerofilatelistyki, astrofilatelistyki, znaków fiskalnych i maksimafilii ma zastosowanie tabela punktowa uwzględniająca kryteria w różnych grupach wiekowych.

Klasa wiekowa/ Kryteria	„A”	„B”	„C”
Opracowanie	29	33	35
Wiedza	26	32	35
Materiał	20	20	20
Prezentacja	25	15	10

Dla oceny eksponatów młodzieżowych dotyczących filatelistyki tematycznej w poszczególnych grupach wiekowych ma zastosowanie następująca tabela punktowa:

Klasa wiekowa/ Kryteria	„A”	„B”	„C”
Opracowanie	33	35	35
Wiedza	22	27	30
Materiał	20	23	25
Prezentacja	25	15	10

5.2. Rozdział punktów za różne kryteria w poszczególnych grupach wiekowych odpowiada stopniowi zaawansowania młodych filatelistów oraz ich wzrastającym kwalifikacjom.

5.3. Medale i dyplomy przyznawane są na podstawie metody punktowej oceny eksponatów. Punkty te nanosi się na arkusze ocen o wzorze zatwierdzonym przez Prezydium Zarządu Głównego PZF. Medal duży połączony jest najwyższym wyróżnieniem przyznawanym młodemu filateliście.

- Wystawy konkursowe I stopnia:

duży połączony	80 – 100
połączony	75 – 79
duży srebrny	70 – 74
srebrny	65 – 69
posrebrzany	60 – 64
brązowy	50 – 59

- Wystawy konkursowe II stopnia:

duży połączony	75 – 100
połączony	70 – 74
duży srebrny	65 – 69
srebrny	60 – 64
posrebrzany	55 – 59
brązowy	45 – 54

- Wystawy konkursowe III stopnia:

duży połączony	70 – 100
połączony	65 – 69
duży srebrny	60 – 64
srebrny	55 – 59
posrebrzany	50 – 54
brązowy	40 – 49

Zaświadczenia uczestnictwa wydawane są przez Komitety Organizacyjne danej wystawy eksponatom, które uzyskały liczbę punktów poniżej medalu (dyplomu) brązowego.

- 5.4. Tylko na specjalistycznych wystawach młodzieżowych przyznawana może być **Wielka Nagroda Wystawy** (Grand Prix Wystawy) - w przypadku uzyskania minimum wymagań na medal (dyplom) duży połączony.
Nagrody Specjalne Wystawy dla najlepszych eksponatów wystawionych w poszczególnych grupach wiekowych mogą być przyznawane eksponatom, które uzyskały co najmniej medal (dyplom) duży srebrny. Nie przyznaje się Nagród Specjalnych Wystawy w grupie, w której przyznano Grand Prix Wystawy oraz nie przyznaje się w przypadku uczestnictwa w danej grupie mniej niż 5 eksponatów.
W tej samej grupie wiekowej, na wystawach tego samego stopnia, Nagrodę Grand Prix można przyznać danemu eksponatowi najwyżej dwukrotnie.
Gratulacje Jury mogą być przyznawane szczególnie wyróżniającym się eksponatom.
Eksponat może uzyskać Gratulacje Jury tylko raz na wystawach tego samego stopnia w tej samej grupie wiekowej.
- 5.5. W celu propagowania eksponatów, które uzyskały wysokie wyróżnienia na wystawach filatelistycznych organizatorzy mogą je zaprosić do udziału w klasie honorowej. Klasa honorowa dla wystawców młodzieżowych obejmuje eksponaty, które uzyskały co najmniej:
- na wystawie I stopnia – medal DS na wystawie FIP / FEPA
 - na wystawie II stopnia – jak powyżej lub medal DPZ na wystawie I stopnia
 - na wystawie III stopnia – jak powyżej lub 2 razy medal PZ na wystawie II stopnia.
- Uczestnicy tej klasy otrzymują na każdej wystawie od organizatora obowiązkowo medal lub dyplom w randze medalu dużego połączanego. Udział w klasie honorowej jest możliwy wyłącznie na imienne zaproszenie wystawione przez Komitet Organizacyjny Wystawy, przy spełnieniu warunków określonych powyżej. **Wystawianie w klasie honorowej jest wyróżnieniem dla zaproszonego wystawcy.**
- 5.6. Warunki uczestnictwa eksponatów młodzieżowych w wystawach filatelistycznych poszczególnych stopni reguluje Artykuł 11 GREX-PZF.
- 5.7. Niniejsze Regulaminy Specjalne Oceny Eksponatów Młodzieżowych na Wystawach FIP zostały zatwierdzone 12-13 października 2006 roku przez 69. Kongres FIP w Maladze

Wytyczne do opracowania i sędziowania eksponatów młodzieżowych tradycyjnych

Wymagania w poszczególnych grupach wiekowych

Główne aspekty, jakie należy rozważać przy ocenie eksponatów młodzieżowych podane są w karcie oceny i odpowiedniej grupie wiekowej. W starszych grupach wiekowych zakłada się spełnienie wszystkich wymagań grup młodszych.-W klasie wiekowej „C” spodziewamy się całkowitej zgodności z regulaminami klas: tradycyjnej, historii poczty, całostek pocztowych i aerofilatelistyki.

1. Opracowanie

1.1. Znaczenie, plan, struktura

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Tytuł powinien obejmować prezentowany materiał, biorąc przy tym pod uwagę zakres eksponatu.

- Tytuł winien odzwierciedlać zawartość i obejmować wszystkie możliwe aspekty eksponatu, wystawca winien unikać ogólnych tytułów (przykładowo Historia poczty Francji).
- Tytuł powinien ograniczać zakres i okres, którego dotyczy temat.
- Należy się spodziewać, że eksponat, który mógłby być prezentowany na wystawach międzynarodowych, będzie posiadał plan opisany w jednym z oficjalnych języków FIP: angielski, niemiecki, hiszpański, francuski.
- Wybór tematu, a w konsekwencji wybór tytułu podkreśli znaczenie wybranego tematu.
- Wszystkie eksponaty muszą posiadać plan, który:
 - powinien podzielić eksponat na rozdziały oraz
 - powinien być zrównoważony w odniesieniu do liczby rozdziałów i podrozdziałów (wystrzegać się rozdziałów z dwoma podrozdziałami i kolejnymi z dziewięcioma),
 - powinien być logiczny - z logicznym rozwinięciem, które może być chronologiczne, lub odnosić się do miasta, regionu, traktów pocztowych lub dróg lotniczych, itd.
- Plan nie powinien zawierać takich punktów jak:
 - dodatek
 - wnioski
 - różne

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Plan powinien być w pełni zgodny z zawartością eksponatu.
- Powinien on być rygorystyczny w odniesieniu do:
 - poprawności naukowej,
 - poprawności słownictwa technicznego i fachowego,
 - głębokości badań i dokumentacji.
- Podział na rozdziały i podrozdziały powinien być w większej zgodności aniżeli w grupie „A”.

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

Plan powinien być zgodny z regulaminami eksponatów konkursowych w klasach dorosłych: tradycyjnej, historii poczty, aerofilatelistyki, całostek, astrofilatelistyki itd.

1.2. Prawidłowa klasyfikacja materiału

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Materiał powinien być dostosowany do tytułu i planu, winien pogłębiać różne rozdziały wg zakresu eksponatu. Nie są odpowiednimi podrozdziałami obejmujące 10 kart, po tym jedną kartę.
- Materiał winien być przystosowany do zamierzonego wyjaśnienia, nie powinien on być powtórzeniem podobnego materiału ilustrującego tę samą koncepcję (przykładowo, mówiąc o typach kasowników nieprawidłowym jest pokazywanie 3. kart z tym samym typem, ale jest prawidłowym, gdy wystawca przedstawi zmiany w czasie tych kasowników, o ile doda do tego uwagi o różnych okresach ich stosowania). Wystawca powinien materiał objaśnić, a nie tylko prezentować.
- Na stronie planu, lub na pierwszej stronie eksponatu, wystawca powinien zamieścić wprowadzenie dotyczące tematu eksponatu.

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Materiał powinien być dostosowany do tytułu i planu, winien pogłębiać różne rozdziały wg zakresu eksponatu.
- Poprawne rozwinięcie powinno zawierać taki materiał filatelistyczny dotyczące tematu jak:
 - znaczki i odmiany (w ekspozycji tradycyjnej),
 - listy przesyłane różnymi drogami do i z tej samej miejscowości (w klasie historii poczty).

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Spodziewana jest duża dojrzałość wystawcy w głównych aspektach tematu.

- Wymaga się zgodności i zwięzłości w opracowaniu najlepszych i najodpowiedniejszych walorów filatelistycznych.
- Najtrudniejsze elementy materiału filatelistycznego winny być prawidłowo zidentyfikowane (kasowniki, znaki wodne, błędy itd.)

1.3. Stopień rozwinięcia i objaśnienia

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Podane objaśnienia podkreślają elementy planu.
- Wystawca powinien unikać objaśnień nie dotyczących rozwinięcia (przykładowo niekonieczne objaśnienia dotyczące geografii lub historii kraju). W przeciwieństwie do tego, cenne będą objaśnienia dotyczące rozwoju poczty w okupowanej strefie w czasie wojny itd.)

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Podane objaśnienia ściśle odnoszą się do rozwinięcia.

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Własny wkład do rozwinięcia tematu.
- Z tego wynika osobisty wkład w rozwinięcie, zróżnicowane w poszczególnych aspektach ukazywanej wiedzy.

2. Wiedza

2.1. Wiedza filatelistyczna

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Wiedzę filatelistyczną prezentuje się poprzez ukazanie podstawowego słownictwa filatelistycznego, ze znajomością wykorzystanego materiału (typ znaczka, kasowniki, całości, zeszytyki znaczkowe, frankatury mechaniczne itd.).
- Objasnienia winny być związane z planem i rozwinięte na wszystkich kartach eksponatu.
- Podana informacja winna być zwięzła, zgodna z planem. Nie dopuszcza się kart przeładowanych tekstem. **Eksponat nie jest książką.**
- Eksponat powinien zawierać podstawowe objaśnienia dotyczące perforacji, znaków wodnych, kasowników itd.
- Eksponat winien zawierać różnorodny materiał filatelistyczny, taki jak listy, całości, datowniki zwykłe i okolicznościowe, stemple poczty lotniczej itd.).
- Preferuje się materiał z obiegu pocztowego, należy unikać materiału przygotowanego dla filatelistów.

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Słownictwo filatelistyczne winno być precyzyjne.
- Eksponat powinien zawierać początki badań płyt drukarskich, odmian, nadruków i przedruków, frankatur mechanicznych, prób oraz prawidłowo je objaśniać.
- Tekst filatelistyczny nie powinien zawierać ocen subiektywnych, takich jak: „Piękny kasownik używany od 1920 do 1925 roku w Londynie, miejscu urodzenia...”
- Podstawą eksponatu tradycyjnego są znaczki, podczas gdy w klasie historii poczty podstawę stanowią dokumenty pocztowe z prawdziwego obiegu pocztowego.
- Winno się scharakteryzować wydanie: odmiany koloru, perforacji, papieru, technikę druku, specjalne taryfy pocztowe itd.
- W eksponacie historii poczty winno się podkreślać – poprzez zwięzły opis - drogi pocztowe, kasowniki, adnotacje pocztowe, przesyłki zwolnione z opłat, cenzury itd.
- Winno się unikać objaśniania elementów jasno ukazanych w materiale (przykładowo koperta z miasta do miasta, podczas gdy wszystko to jest na niej widoczne). Wystawca winien także unikać podawania informacji nie mającej znaczenia pocztowego (przykładowo koperta przesłana do

lekarza w mieście, gdy lekarz ten nie był zwolniony z opłat pocztowych, bądź też osoba nie korzystała z ulgowej taryfy pocztowej lub zwolnienia).

- W ekspozycji dotyczącej technicznych aspektów (druku, perforacji itd.), wystawca powinien identyfikować te aspekty (przykładowo odmiany w przedrukach) ale w taki sposób, aby nie tracić filatelistycznego charakteru objaśnień.
- Niektóre elementy pocztowe, które nie są rozpoznawane na pierwszy rzut oka, należy wskazać małą strzałką lub podobnym znakiem z boku waloru (znaczką lub koperty).

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Głębokość tematu w stosunku do jego zawartości winna być taka jak w ekspozycjach wystawców dorosłych.
- Mało znane aspekty winny jasno demonstrować osobiste badania (przykładowo badanie mało znanych elementów materiału pocztowego, jakich w przeszłości nie przeprowadzano).
- Temat należy rozwijać stosując jak najszerszy zakres istniejących znaczków i innych walorów (przykładowo, jeśli ekspozycja odnosi się do odmian danego wydania, wystawca powinien włączyć wszystkie możliwe odmiany, takie jak perforacji, koloru, druku, papieru itd.).

2.2. Ocena studiów i badań.

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Użycie podstawowego słownictwa filatelistycznego z prawidłową identyfikacją użytych elementów (trakty pocztowe, adnotacje pocztowe, kasowniki itd.).
- Użycie katalogu i literatury filatelistycznej jest oczywiste, ale bez używania numerów katalogów (przykładowo niewłaściwym jest podanie opisu dla identyfikacji wydania „numery 31 do 51 katalogu Yvert”).
- Wystawca przedstawia podstawowe taryfy pocztowe.

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Wystawca powinien precyzyjnie wyjaśnić różne oznaczenia pocztowe, całostki, perforację i wszystkie inne elementy pocztowe, podkreślając także wykorzystanie literatury filatelistycznej
- Wykorzystane materiały winny być krótko wspomniane na pierwszej stronie ekspozycji lub we wprowadzeniu.
- Wystawca powinien znać i objaśnić wszystkie różne taryfy pocztowe, włączając taryfy lotnicze lub innych usług pocztowych.

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Każdy walor winien być prawidłowo opisany z zastosowaniem słownictwa technicznego i fachowego, wskazującym prawidłowe wykorzystanie dostępnej literatury specjalistycznej.
- Ekspozycja winna zawierać prawidłowo objaśnione badania specjalistyczne dotyczące znaczków, płyt, odmian, przedruków itd.
- Wszystkie pokazane dokumenty pocztowe muszą być z prawdziwego obiegu, w miarę możliwości z odpowiednią dokumentacją (dowód nadania, dowód odbioru, specyficzne oznaczenia pocztowe), ze szczegółowym objaśnieniem taryfy i/lub okoliczności stosowania.
- Ekspozycja winna posiadać pełny zakres walorów dotyczących danego tematu.
- Fałszerstwa lub inne manipulacje muszą być wyraźnie opisane.

3. Materiał

3.1. Stan i czystość materiału (znaczków i innych walorów filatelistycznych)

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Wykorzystane znaczki muszą być w dobrym stanie, nieodpowiednimi są znaczki zagięte, ze śladami utlenienia, odbarwione, z brakami ząbków. Jeśli używa się znaczków stemplowanych, kasownik musi być czytelny.

- Należy unikać, o ile nie jest to konieczne, pokazywania na jednej karcie znaczków czystych i kasowanych.
- Nie dozwolonym jest nieuzasadnione pokazywanie wycinków walorów filatelistycznych (zaczeków, całostek, kopert lotniczych). Taki materiał może być pokazany w dokumentacji wykorzystywania takich znaczków w przypadku braku znaczków przylepnych.
- Specjalne datowniki, wirniki lub inne stemple pocztowe należy prezentować na znaczkach pocztowych, biorąc przy tym pod uwagę ich cechy (przykładowo, w ekspozycji znaczków czystość znaczków stoi na pierwszym miejscu, w ekspozycji stempli, ich czytelność jest decydująca).

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Znaczki winny być scentrowane i w bardzo dobrym stanie.
- Preferowane jest użycie czystych i czytelnych kasowników, z rzeczywistego obiegu pocztowego na znaczkach czy też innych walorach filatelistycznych.
- Należy unikać pokazywania materiału reperowanego lub silnie ostemplowanego.

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Walory muszą być dobrze zweryfikowane, aby uniknąć fałszerstw.
- Wykorzystanie materiału w złym stanie powinno być usprawiedliwione (przykładowo materiał unikatowy lub bardzo rzadki materiał z katastrof pocztowych).
- Materiał musi być czysty, z dobrą perforacją.

3.2. Obecność ważnego materiału filatelistycznego

Celem określenia skali interesującego materiału filatelistycznego, należy rozważyć następujące elementy umieszczone w tabeli:

Materiał o mniejszym znaczeniu:	Materiał bardziej interesujący:
Współczesne oznaczenia pocztowe i kasowniki	Stare oznaczenia pocztowe i kasowniki
Odklejony znaczek	Znaczek na kopercie
Walor kasowany grzecznościowo	Koperta, która została użyta pocztowo
Koperta z zawyżoną frankaturą	Koperta z prawidłową frankaturą
Koperta z normalną opłatą	Koperty przesyłek specjalnych
Często spotykany materiał	Rzadki materiał
Koperta z różnymi znaczkami	Koperta z pojedynczym znaczkiem lub wieloma tymi samymi znaczkami
Koperta bez zgodności pomiędzy znaczkiem a kasownikiem	Koperta, na której znaczek i kasownik są zgodne
Koperta FDC	Prawdziwa przesyłka pocztowa
Materiał powszechnie dostępny	Rzadki materiał
Popularna odmiana	Rzadka odmiana

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- W ekspozycji można spodziewać się obecności pewnych elementów „Materiału o mniejszym znaczeniu” (z tabeli).

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- W ekspozycji większość elementów pochodzi z „Materiału bardziej interesującego” (z tabeli).
- Ekspozat powinien zawierać badania filatelistyczne o średniej trudności.

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- W ekspozycji wszystkie elementy pochodzą z „Materiału bardziej interesującego” (z tabeli).

- Pokazywany materiał powinien zostać odpowiednio wybrany z materiału dostępnego a preferowany jest materiał rzadki.
- Wskaźnik rzadkości nie uwzględnia wartości ekonomicznej waloru ale jego znaczenie w rozwinięciu eksponatu.
- Materiał rzadszy może być pokazywany z ekspertyzami.

4. Prezentacja

Wszyscy młodzi wystawcy muszą dostosować się do tych punktów. Skala punktów przystosowana jest do wieku wystawcy.

4.1. Ogólne wrażenie eksponatu

- Eksponat musi prezentować się przyjemnie.
- Zaleca się karty białe lub w jasnych kolorach.
- Klasyfikacja numeryczna lub alfanumeryczna planu musi być jasna i nie powtarzająca się (nie jest koniecznym powtarzanie numerów rozdziałów i podrozdziałów na każdej karcie).
- Karta tytułowa z planem może zawierać materiał niefilatelistyczny.

4.2. Rozmieszczenie materiału na kartach, uwypuklenie materiału filatelistycznego

- Tekst musi być równomiernie rozmieszczony na wszystkich kartach.
- Nie powinno być kart z nadmiarem tekstu lub z tekstem zbyt ubogim.
- Obramowania, uchwytyki (tzw. hawidy) i inne elementy mocowania muszą być dopasowane do odpowiedniego waloru.
- O ile to konieczne do rozwinięcia tematu, zalecane jest zamieszczenie pomniejszonej fotokopii odwrotnej strony waloru

4.3. Opisy

- Winno się stosować różne czcionki dla tytułów i tekstu filatelistycznego.
- Tekst musi posiadać odpowiednią i uzasadnioną długość.
- Specjalnej uwadze jury będą podlegać błędy ortograficzne.

Wytyczne do opracowania i sędziowania eksponatów młodzieżowych klasy tematycznej

Wymagania w poszczególnych grupach wiekowych

Główne aspekty, jakie należy rozważyć przy ocenie eksponatów młodzieżowych podane są w karcie oceny i odpowiedniej grupie wiekowej. W starszych grupach wiekowych zakłada się spełnienie wszystkich wymagań grup młodszych. W klasie wiekowej „C” i w ogólności eksponat winien spełniać regulaminowe wymagania dla klasy tematycznej.

1. Opracowanie

1.1. Tytuł i plan

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Tytuł powinien obejmować prezentowany materiał, biorąc przy tym pod uwagę zakres eksponatu.
- Musi on odzwierciedlać zawartość i obejmować wszystkie aspekty (przykład: w eksponacie „Malarstwo włoskie” musi on obejmować wszystkie okresy tego malarstwa).
- Należy unikać takich tytułów jak:
 - tytuły ogólne i trudne do wystawienia (przykłady: „Fauna”, „Flora”, „Sport”),
 - tytuły alegoryczne, które nie są uzasadnione w planie (np. „Na chwałę sportu”)

- Tytuł może być klasyczny („Narty”, „Straż Pożarna”, „Rower”...), lub alegoryczny („Ziemia niczyja”, „W imię Boga”, „Uciekajmy stąd”...). W obu przypadkach tytuł może zawierać podtytuł, który zalecany jest szczególnie w przypadku tytułów alegorycznych.
- Należy unikać uogólnień takich jak „w filatelistyce” (przykład: „Muzyka w filatelistyce”)
- Należy się spodziewać, że eksponat, który mógłby być prezentowany na wystawach międzynarodowych, będzie posiadał plan opisany w jednym z oficjalnych języków FIP: angielski, niemiecki, hiszpański, francuski.
- Wszystkie eksponaty muszą posiadać plan:
Eksponat powinien być podzielony na rozdziały i podrozdziały.
Eksponat powinien być dobrze zrównoważony w odniesieniu do liczby rozdziałów i podrozdziałów (nielogicznymi są rozdziały z dwoma podrozdziałami i kolejny z dziewięcioma).
Plan powinien być logiczny. Rozmieszczenie materiału powinno następować według określonego porządku (w eksponacie o statkach, parowce nie mogą być pokazywane przed żagłowcami)
- Plan nie powinien zawierać takich punktów jak:
 - dodatek
 - wniosek
 - różne
- Plan nie jest spisem treści lub inwentarza.

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Plan powinien być w pełni zgodny z zawartością eksponatu.
- Plan musi być szczególnie rygorystyczny:
 - poprawny naukowo: należy unikać błędów koncepcyjnych,
 - poprawność słownictwa technicznego i fachowego,
 - dobrze zbadany i udokumentowany.
- Źródła dokumentacji powinny być dyskretnie podane na karcie tytułowej

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Plan musi być przystosowany do charakterystyki podanej w regulaminie eksponatów tematycznych, ukazując całkowite zrozumienie przyjętego tematu.

1.2. Rozwinięcie tematu

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Rozwinięcie musi być przystosowane do tytułu i planu, pogłębiane w odpowiednich rozdziałach, w zgodzie z zakresem eksponatu.
- Rozwinięcie rozdziałów i podrozdziałów musi być zrównoważone, o podobnym zakresie. Nie są odpowiednimi podrozdziałami obejmujące 10 kart, po tym jedną kartę.
- Materiał musi być przystosowany do tematu, nie powinien powtarzać podobnych walorów filatelistycznych dla ilustracji tej samej koncepcji. Przykładowo, mówiąc o piłce w piłce nożnej, nieodpowiednim jest poświęcenie trzech kart materiałowi, w którym pojawia się jakaś piłka. Byłoby to odpowiednie, gdyby te trzy karty były zrównoważone z pozostałymi podrozdziałami i gdyby przedstawiano różne piłki.
- Tekst wprowadzający winien zawierać pewne objaśnienia mówiące o celu opracowania eksponatu.

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Rozwinięcie musi być przystosowane do tytułu i planu, pogłębiane w odpowiednich rozdziałach, w zgodzie z zakresem eksponatu.
- Rozwinięcie zyskuje na wartości, gdy wykorzystywany jest materiał w odniesieniu do:
 - celu emisji,
 - głównych i wtórnych elementów znaczka lub innego waloru filatelistycznego,
 - innych cech pocztowych.

- Tekst wprowadzający winien zawierać pewne wyjaśnienia mówiące o celu opracowania eksponatu.

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Celem rozwinięcia jest zaprezentowanie widocznego stopnia dojrzałości, ze szczególnym podkreśleniem podstawowych aspektów tematu.
- Wymaga się zgodności i zwięzłości w dokumentowaniu koncepcji odpowiednimi elementami filatelistycznymi.
- Objaśnienia muszą być konkretne i muszą wykazywać pracę badawczą.

1.3. Innowacja

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Tematy, które—uważane są za popularne (np. „Sport”, „Zwierzęta”), zostaną ocenione w odniesieniu do wieku wystawcy.

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Tematy, które—uważane są za popularne, zostaną ocenione w odniesieniu do oryginalności rozwinięcia danego tematu.
- Należy się spodziewać własnego i różnego od innych rozwinięcia, rozważając przy tym formy i zawartość innych znanych opracowań.

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Osobisty wkład tematyczny lub filatelistyczny do opracowania tematu.
- Zakłada to indywidualne i różne od innych rozwinięcie, biorąc pod uwagę zawartość i formę innych znanych opracowań.

2. Wiedza

2.1 Wiedza tematyczna

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Podane na wszystkich kartach informacje winny być zwięzłe i zgodne z planem. Nie dopuszcza się kart przeładowanych tekstem. **Eksponat nie jest książką.**
- Młodym wystawcom zaleca się identyfikację znaków w ekspozycji, bez utraty narracji. Przykładowo, w ekspozycji o ssakach, muszą zostać zidentyfikowane wszystkie gatunki, wraz z podaniem ich nazw naukowych, lub w ekspozycji o muzyce, należy wykazać znajomość słownictwa fachowego (nazwy instrumentów).
- Wykorzystane elementy pocztowe muszą zawsze odnosić się do tekstu tematycznego. Przykładowo, w tekście tematycznym o lokomotywach Diesla nieprawidłową byłaby ilustracja z lokomotywą parową. Takie ujęcie świadczyłoby o braku wiedzy tematycznej lub braku materiału.

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Eksponat musi posiadać prawidłowy tekst tematyczny, wypełniający całość wszystkich kart eksponatu, nie pozostawiając pustych przestrzeni. Przykładowo, wspominając w ekspozycji o historii lotnictwa pocztę katapultową, nieodpowiednim byłoby wymienienie wyłącznie kompanii niemieckich.
- W ekspozycjach zbudowanych z walorów, których opisanie wymaga użycia słownictwa technicznego lub fachowego, młodym wystawcom zaleca się nie przerywające narracji objaśnienie, dlaczego znalazły się one w ekspozycji.
- O ile odniesienie tematyczne na walorze pocztowym nie jest zbyt oczywiste, winno być ono dyskretnie zaznaczone (strzałki lub wskaźniki).

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Związane z zakresem ekspozycji, pogłębienie tematu musi być dokonane zgodnie z wymaganiami dla wystawców dorosłych.
- Niezbyt dobrze znane aspekty wymagają udokumentowania własnych badań, takich jak drugorzędnych elementów tematycznych walorów filatelistycznych.

2.2 Wiedza filatelistyczna

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Wiedza ta jest potwierdzona stosowaniem podstawowego słownictwa filatelistycznego i prawidłowej wiedzy o wykorzystywanych walorach, poprzez prawidłowe ich nazwanie (typy znaczków, kasowników, zeszycików znaczkowych, znaczków z automatów itd.).
- Ekspozycja powinna zawierać podstawowe objaśnienia dotyczące perforacji, znaków wodnych, kasowników itd.
- Ekspozycja winna zawierać różnorodny materiał, taki jak listy, całości, datowniki zwykłe i okolicznościowe, stemple poczty lotniczej itd.).
- Ekspozycja winna zawierać początki badań podstawowych taryf pocztowych. Gdy przedstawia się – z uwagi na znaczek tematyczny – list, winno się wyjaśnić jego użycie pocztowe zgodne z taryfami pocztowymi.
- Preferuje się materiał z obiegu pocztowego, należy unikać materiału przygotowanego dla filatelistów.
- Wszystkie karty powinny zawierać tekst odnoszący się do poczty i/lub filatelistyki.

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Słownictwo filatelistyczne winno być precyzyjne.
- Ekspozycja powinna zawierać początki badań płyt, odmian, nadruków i przedruków, frankatur mechanicznych, prób oraz prawidłowo je objaśniać.
- Tekst filatelistyczny nie powinien zawierać elementów tematycznych ani też ocen subiektywnych, takich jak: „Piękny kasownik używany od 1920 do 1925 roku w Londynie, miejscu urodzenia...”
- Odmiany kasowników, całości, perforacji i wszelkich typów walorów filatelistycznych winny być starannie objaśnione, wskazując wykorzystaną literaturę.
- Należy wykazać się znajomością wszystkich typów taryf pocztowych, włączając dopłaty lotnicze lub innych usług pocztowych, które winny być objaśnione.
- Całości pocztowe znacznie podwyższają wartość ekspozycji, przynajmniej jedna całość winna znajdować się na karcie.
- Należy unikać zwykłych kasowników, które z powodu braku elementów tematycznych nie przyczyniających się do rozwinięcia.

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Wszystkie walory filatelistyczne muszą być prawidłowo objaśnione, ze słownictwem wskazującym na wykorzystanie specjalistycznej literatury.
- Ekspozycja musi zawierać odpowiednio objaśnione elementy specjalizacji, czy to w zakresie płyt drukarskich, odmian, czy też przedruków.
- Można prezentować tylko walory z rzeczywistego obiegu pocztowego (przesyłki polecone, dowody odbioru, specyficzne oznaczenia pocztowe), szczegółowo objaśnione w odniesieniu do taryf pocztowych i/lub innych okoliczności stosowania.
- Materiał prezentowany musi być jak najlepiej wyselekcjonowany z materiału istniejącego, przy czym pierwszeństwo daje się walorom radszym.
- Dla zilustrowania tematu, w ekspozycji winno znajdować się wszystkie rodzaje istniejących walorów filatelistycznych.
- Ekspozycyjny materiał należy zbadać pod kątem ewentualnych fałszerstw czy też innych manipulacji.

3. Materiał

3.1. Stan i czystość materiału

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- Prezentowane znaczki muszą być w stanie perfekcyjnym (bez prześwitów, przebarwień itd.). Kasowniki nie powinny zaciemniać obrazu, szczególnie, gdy obrazy te odnoszą się do tematu.
- Należy unikać umieszczania na tej samej karcie znaczków czystych i kasowanych, o ile nie jest to uzasadnione.
- Nie dopuszcza się do ekspozycji walorów wycinanych (znaczki, całostki, aerogramy...). Wyjątkiem są walory szczegółowo opisane. Przykładowo, wycinane z powodu braku znaczków walory w niektórych okresach (wojny).
- Kasowniki okolicznościowe, skasowania mechaniczne oraz inne oznaczenia pocztowe nie mogą zakrywać elementu tematycznego.

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- Wszystkie znaczki muszą być dobrze scentrowane i w bardzo dobrym stanie.
- Na znaczkach i innych walorach preferuje się czyste i czytelne datowniki.

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- Ekspozowany materiał należy zbadać pod kątem ewentualnych fałszerstw czy też innych manipulacji.
- Należy objaśnić pokazanie materiału nie spełniającego warunku czystości (przykładowo, walory wyjątkowo rzadkie, z katastrof pocztowych itd.)

3.2. Obecność ważnego materiału filatelistycznego.

Celem określenia skali interesującego materiału filatelistycznego, należy rozważyć następujące elementy umieszczone w tabeli:

Materiał o mniejszym znaczeniu:	Materiał bardziej interesujący
Datownik bez znaczka	Datownik na kopercie
Kasowanie grzesznościowe	Koperta z obiegu z prawidłową taryfą.
Przesyłki z zawyżoną opłatą	Przesyłki z opłatą prawidłową
Przesyłki zwykłe	Przesyłki specjalne (polecone, ekspresowe, lotnicze)
Przesyłki opłacone kilkoma różnymi znaczkami	Przesyłki opłacone kilkoma takimi samymi znaczkami
Przesyłki opłacone znaczkami z różnych wydań	Przesyłki opłacone znaczkami z tego samego wydania lub tego samego typu
Walory bez zgodności znaczka i kasownika	Walory o wysokiej zgodności znaczka i kasownika
Koperta filatelistyczna (ilustrowana lub nie)	Wolor z oryginalnego obiegu pocztowego
Materiał powszechnie dostępny	Materiał rzadki

Należy ograniczać pokazywanie znaczków związanych z tematem na zwykłych przesyłkach pocztowych. Można je pokazywać wtedy, kiedy dokumentują one rzeczywistą przesyłkę pocztową, przy czym należy wtedy opisać daty i taryfę pocztową. W przeciwnym wypadku preferuje się pokazanie znaczka.

Grupa wiekowa A (do 15 lat)

- W ekspozycji można spodziewać się obecności pewnych elementów „Materiału o mniejszym znaczeniu” (z tabeli).

Grupa wiekowa B (16 do 18 lat)

- W ekspozycji większość elementów pochodzi z „Materiału bardziej interesującego” (z tabeli).

Grupa wiekowa C (19 do 21 lat)

- W ekspozycji wszystkie elementy pochodzą z „Materiału bardziej interesującego” (z tabeli).

4. Prezentacja

Wszyscy młodzi wystawcy muszą dostosować się do tych punktów. Skala punktów przystosowana jest do wieku wystawcy.

4.1. Ogólne wrażenie ekspozycji

- Ekspozycja musi prezentować się przyjemnie.
- Zaleca się karty białe lub w jasnych kolorach.
- Klasyfikacja numeryczna lub alfanumeryczna planu musi być jasna i nie powtarzająca się (nie jest koniecznym powtarzanie numerów rozdziałów i podrozdziałów na każdej karcie).
- Karta tytułowa z planem może zawierać materiał niefilatelistyczny.
- Materiał na karcie powinien być zrównoważony (nie powinno pokazywać się samych znaczków na jednej karcie i kopert na kolejnej).

4.2. Rozmieszczenie i uwypuklenie materiału

- Tekst musi być równomiernie rozmieszczony na wszystkich kartach.
- Nie powinno być kart z nadmiarem tekstu lub z tekstem zbyt ubogim.
- Obramowania, uchwyty (tzw. hawidy) i inne elementy mocowania muszą być dopasowane do odpowiedniego waloru.
- O ile to konieczne do rozwinięcia tematu, zalecane jest zamieszczenie pomniejszonej fotokopii odwrotnej strony waloru

4.3. Opisy

- Winno się stosować różne czcionki dla tytułów, tekstu tematycznego i tekstu filatelistycznego.
- Tekst musi posiadać odpowiednią i uzasadnioną długość.
- Specjalnej uwadze jury będą podlegały błędy ortograficzne.

Tłumaczenie: Ludwik K. Malendowicz, 2007.11.14, wg tekstu zamieszczonego na stronie www FIP.

Uwaga:

Regulamin FIP ustanawia najmłodszą grupę młodzieżową w wieku 13-15 lat. Dlatego też należy brać pod uwagę fakt, że na wystawy międzynarodowe nie będą kwalifikowane ekspozycje młodszych wystawców. PZF stwarza natomiast możliwość brania udziału w wystawach krajowych także wystawcom młodszym.